

друго той бѣше единъ добръ историкъ и богословъ. Особно-то му званіе бѣше проповѣдничество. Той писа тълкованія на цѣлія Новъ-Завѣтъ въ 11 голѣми томове, тълкованіе-то на Іова въ единъ томъ, тълкованіе на Пророкъ Данаила въ единъ томъ, тълкованіе на Пророкъ Исаія въ два тома — всичко въ 16 голѣми томове. При това той е писалъ много слова за доказателства на Христіанска-та вѣра въ 19-й вѣкъ. И колко други слова е съчинявалъ той, като всѣка седмица е казвалъ най-малко по двѣ слова? Но държалъ ли е той рѣдъ и билъ ли е наврѣмяненъ? За отговоръ нека чuemъ сами-ти му думи.

«Понеже, кога-то почнѣхъ тѣзи тълкованія на Евангеліе-то, азъ имахъ, и всѣкога съмъ ималъ, да проповѣдвамъ на едно голѣмо събрание слушатели, и тѣй нѣмахъ друго свободно врѣмя, кое-то да посвятѣ на този прѣдмѣтъ, освѣнь утрenni-тѣ часове, азъ направихъ едно рѣшеніе — рѣшеніе, кое-то отъ тогава неизмѣнно съмъ държалъ — да ся спрѣ да пишѣ тѣзи тълкованія точно на девятій часъ сутренъ-та. Веднѣжъ, като навикнѣхъ, и като тѣй слѣдвахъ, азъ ся намѣрвахъ въ конца на Новій-Завѣтъ.

«Може би, че това загагнуваніе за лична-та ми работа не ще е прилично освѣнь да покажѣ, че въ тѣзи книжевни заниманія, азъ не съмъ ималъ намѣреніе да прѣпятствувамъ на обикновенни-тѣ си длѣжности въ пастирска-та си служба, или да употрѣблявамъ за тѣзи заниманія врѣмя, кое-то ся изискуваше отъ други работи. Това загагнуваніе за лична-та ми опитность може также да е полезно за по-млади-тѣ ми братія священници, като имъ покаже че много нѣщо може да ся извърши съ рано ставаніе, и като внимателно ся употрѣбляватъ утрenni-тѣ часове. Кол-